

การประชุมทางวิชาการ

การวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 11

The 11th National Symposium on Educational Research

เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

Teaching and Learning Guidelines for Potential Development of The Gifted and Talented, Demonstration School of Chulalongkorn University

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มลิวัลย์ ลับไพรี

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ มิถุนายน- พฤศจิกายน 2547

ความเป็นมา

ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาประเทศ หรือสังคมโดยรวม คือการพัฒนาคนซึ่งเป็นกำลังสำคัญ และเป็นหัวใจของการพัฒนา จะเห็นได้จากการเน้นและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนโดยมีการร่าง และใช้แผนพัฒนาคน และสังคมในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2539-2542) ที่มีการระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาจะ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพ ด้วยการใช้หลักสูตรและจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่งมักเป็น ในรูปของการพัฒนาหลักสูตร และแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบหลากหลาย เพื่อไปใช้เป็นแนวทางในการจัดและ ปรับปรุงการเรียนการสอนปกติ และเชื่อว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพไปพร้อม ๆ กัน

จากพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม-ราชกุมารี ดังกล่าวพบว่า ในปัจจุบัน ประเด็นที่ มักจะถูกมองข้ามคือ ระดับศักยภาพของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน บางคนมีศักยภาพในการเรียนรู้สูง แต่ในขณะที่บางคนมี ระดับต่ำ รวมถึงส่วนใหญ่ที่อยู่ระดับกลาง การจัดการศึกษาปกติอาจจะสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ใน

ระดับกลางได้ดี และพบว่ามีการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขปัญหา และสนองตอบความต้องการของผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับต่ำมีอย่างแพร่หลาย ในขณะที่เด็กที่มีความสามารถสูงหรือเด็กปัญญาเลิศมักไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เพราะคิดว่าเด็กเหล่านี้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดี และไม่มีปัญหาหรือความต้องการพิเศษใด ๆ ซึ่งหากพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจะพบว่า เด็กปัญญาเลิศเป็นกลุ่มที่ควรได้รับความสนใจ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่เต็มศักยภาพที่สุดกลุ่มหนึ่ง เพราะถ้าเด็กปัญญาเลิศได้รับการพัฒนาในเรื่องการเรียน และวัยที่เหมาะสมอย่างเต็มที่ ในอนาคตเด็กปัญญาเลิศเหล่านี้จะกลายเป็นกำลังสำคัญ และเป็นมันสมองในการพัฒนาประเทศต่อไป

โครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นโครงการที่ตระหนักถึงความสำคัญทางด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาประเทศต่อไป โครงการนี้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 ถึงปัจจุบัน ด้วยการจัดหลักสูตรพิเศษ คือ หลักสูตรสร้างเสริมประสบการณ์ (Enrichment Program) คู่ขนานไปกับหลักสูตรปกติ ตลอดระยะเวลา 10 กว่าปี มีนักเรียนที่ผ่านโครงการเป็นจำนวนมาก และได้เป็นกำลังสำคัญในการทำงานตามสาขาวิชาชีพต่างๆ รวมทั้งสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีบางส่วนได้รับทุนในการศึกษาต่อ

เนื่องจากในสภาพปัจจุบันของประเทศไทย ได้เกิดความตื่นตัวในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษมากขึ้น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งเป็นโรงเรียนหนึ่งที่ได้ดำเนินการจัดโครงการฯ มาเป็นระยะเวลานาน จึงต้องการที่จะทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษจากผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์เหล่านั้นมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเหล่านั้นเกิดการพัฒนาตนเองได้ตรงตามศักยภาพอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น เป็นการบ่มเพาะให้พวกเขาเหล่านั้นกลายเป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต อันจะนำมาซึ่งชื่อเสียงและ เกียรติภูมิมาสู่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวคิด ทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยประเด็นหลัก 5 ประเด็น คือ (1) ความหมายและลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (2) การบ่งชี้เด็กที่มีความสามารถพิเศษ (3) รูปแบบและ หลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (4) สภาพการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของประเทศไทย และ (5) ความเป็นมาของโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนในการจัดโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2534-2545 ใน 6 ด้าน คือ ด้านเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกด้านการจัดหลักสูตร ด้านความพร้อมในการจัดกิจกรรมของโครงการ ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน ด้านพฤติกรรมของนักเรียน และด้านความต้องการในการจัดโครงการ

2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ปกครองใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้ปกครองนักเรียนในรุ่นปีการศึกษา 2534 - 2539 (รุ่นที่ 1 - 6) กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา 2540-2542 (รุ่นที่ 7 - 9) และกลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา 2543 - 2545 (รุ่นที่ 10 - 12) เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ใน 5

ด้าน คือ ด้านการจัดหลักสูตร ด้านความพร้อมในการจัดกิจกรรมของโครงการ ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน ด้านพฤติกรรมของนักเรียน และด้านความต้องการในการจัดโครงการ

3. เพื่อศึกษาความสำเร็จของนักเรียนในโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2534- 2545

4. เพื่อทราบแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่อยู่ในโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ประเภทงานวิจัย

งานวิจัยเชิงบรรยาย

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากร

ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 329 คน และนักเรียนจำนวน 329 คน ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 - 2547

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 268 คน และนักเรียนจำนวน 268 คน ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2534-2545

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ โครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแนวทางการจัดการเรียนการสอน โครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ใน 6 ด้าน คือ ด้านเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก ด้านการจัดหลักสูตร ด้านความพร้อมในการจัดกิจกรรมของโครงการ ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน ด้านพฤติกรรมของนักเรียน และด้านความต้องการในการจัดโครงการ

เครื่องมือ

แบบสอบถาม และแบบสนทนากลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบรายชื่อและที่อยู่ของผู้ปกครองจากแฟ้มประวัตินักเรียน และโทรศัพท์เพื่อสอบถามที่อยู่ปัจจุบันของผู้ปกครอง

2. ทำจดหมายขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และชี้แจงเหตุผลในการวิจัยในครั้งนี้ต่อผู้ปกครอง

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังผู้ปกครอง โดยได้สอดซองเปล่าพร้อมแสตมป์แนบไปด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปกครองในการส่งแบบสอบถามกลับคืนมาให้ผู้วิจัย

4. ภายหลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้วประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้โทรศัพท์เพื่อติดตามแบบสอบถามคืนจำนวนทั้งสิ้น 3 ครั้ง โดยทิ้งระยะห่างในการติดตามแบบสอบถามในแต่ละครั้งเป็นเวลา 1 สัปดาห์ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.61

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 208 คน โดยการหาจำนวนร้อยละเพื่อให้ทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความพิเศษ ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นั้นจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในข้อนั้น ๆ และแปลค่าออกมาเป็นระดับความคิดเห็น จากนั้นจึงเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของผู้ปกครองใน 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 ผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา 2534-2539 (รุ่นที่ 1 - 6) กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา 2540 - 2542 (รุ่นที่ 7 - 9) และกลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา 2543 - 2545 (รุ่นที่ 10 - 12) โดยใช้ 1-Way ANOVA

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม สิ่งที่ต้องการให้แก้ไขและข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการฯ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดนั้น จะใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่จากความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันในแต่ละประเด็น แล้วนำเสนอออกมาในรูปของความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความสำเร็จของนักเรียนจากผลงานหรือรางวัลที่นักเรียนได้รับทั้งในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ผลการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนรุ่นปีการศึกษา 2534 - 2539 (รุ่นที่ 1 - 6) และ 2) ผลงานหรือรางวัลที่นักเรียนได้รับในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติของนักเรียนรุ่นปีการศึกษา 2534 - 2545 โดยในส่วนนี้จะวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อศึกษาความคิดเห็นในเชิงลึกของผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ การดำเนินงานมีรายละเอียดดังนี้

การเลือกกรณีศึกษา

ผู้วิจัยคัดเลือกกรณีศึกษา โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้ปกครองและนักเรียนในโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ในรุ่นปีการศึกษา 2534 - 2545
2. เป็นผู้ปกครองและนักเรียนที่เต็มใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้แบ่งการสนทนากลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้ปกครองและนักเรียนในรุ่นปีการศึกษา 2534 - 2539 และ กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองและนักเรียนในรุ่นปีการศึกษา 2540 - 2545 โดยมีจำนวนผู้ปกครองทั้งสิ้น 11 คน และนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 12 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดในส่วนนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และการตีความสร้างข้อสรุปโดยหลักการวิทยาศาสตร์เชิงอุปนัย (induction)

สรุปผลวิจัย

1. ความคิดเห็นโดยรวมของผู้ปกครองต่อโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะของการจัดหลักสูตร ด้านประโยชน์ต่อนักเรียน ด้านพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียนหลังจากเข้าร่วมโครงการ ด้านความพร้อมในการจัดกิจกรรม และด้านความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดโครงการ พบว่า ผู้ปกครองมี

ความคิดเห็นในระดับมากทุกด้านเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยผู้ปกครองและนักเรียนเห็นด้วยว่าบุคลากรในโครงการ การจัดกิจกรรมโครงการ และสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมีความเหมาะสม สำหรับในเรื่องของเวลาในการจัดกิจกรรม เกณฑ์การคัดเลือกการจัดชั้นเรียนนั้น ผู้ปกครองและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงแก้ไข

2. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองใน 3 กลุ่ม เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษทั้ง 5 ด้าน พบว่าผู้ปกครองในกลุ่มที่ 2 (รุ่นปีการศึกษา 2540-2542) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถสูงกว่าผู้ปกครองในกลุ่มที่ 3 (รุ่นปีการศึกษา 2543-2545) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนรุ่นที่ 1-6 จำนวน 83 คน สามารถศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้จำนวน 65 คน โดยสอบได้ในคณะแพทยศาสตร์ จำนวน 22 คนมากที่สุด รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ 14 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 7 คน คณะเศรษฐศาสตร์ 6 คน คณะทันตแพทยศาสตร์ 5 คน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 4 คน โดยมีนักเรียนบางส่วนที่ไปศึกษาต่อในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 11 คน และได้รับทุนไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ จำนวน 7 คน

4. สิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่อยู่ในโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม คือ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมโครงการ การประชาสัมพันธ์โครงการ ความต่อเนื่องของโครงการในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม การกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการจัดตั้งศูนย์กลางที่บริหารงานเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทุกระดับของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ควรมีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นข้อบังคับออกมา ซึ่งจะทำให้เกิดการแก้ปัญหาในเรื่องเวลาในการจัดการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์โครงการ และการขาดแคลนบุคลากร ได้มากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการยกฐานะจากโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษในปัจจุบัน เป็นนโยบายระดับโรงเรียนที่มีความชัดเจน ที่จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพมากขึ้น

2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ควรกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษออกมา เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนสำหรับโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โรงเรียนมัธยมสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายมัธยม และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ควรจัดตั้งศูนย์กลางเพื่อประสานงานสำหรับการสอนเด็กที่มีความสามารถพิเศษในแต่ละระดับตามศักยภาพของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ในปีการศึกษา 2534 - 2545 ให้มีความครอบคลุมมากที่สุด

2. ควรมีการศึกษาเพื่อสร้างโมเดลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ในแต่ละระดับของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ของงานวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้เป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติและทางนโยบาย คือ

1. ได้รับข้อมูลสารสนเทศให้กับ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เพื่อใช้ในการพัฒนาโครงการฯ ให้มีประสิทธิภาพ
2. ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมการจัดหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
3. เพื่อนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ต่อสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษา หรือโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้นำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป